

Cartea Psalmilor

Cartea Psalmilor cuprinde în sine tot ceea ce este mai folositor în toate. Ea profetizează cele

viitoare, însemnează fapte istorice, dă legi pentru viață, arată ce trebuie să facem, este o adevărată comoară de învățături bune, punând la îndemâna fiecăruia, după sârguința lui, tot ceea ce îi este de folos. Ea îngrijește de cel bolnav și păstrează întreg pe cel sănătos.

Psalmul este liniștea sufletelor, răsplătitorul păcii, potolitorul gălăgiei și al valurilor gândurilor. El face să slăbească mânia sufletului și înfrânează pornirea către patimi; este tovarășul prieteniei, apropierea celor care stau departe, ca unul care împacă pe cei ce-și poartă vrăjmașie. Căci cine, oare, mai poate fi socotit vrăjmaș al altuia, atunci când își unește glasul la un loc cu el pentru a da laolaltă laudă lui Dumnezeu? Psalmii aduc cu sine tot ce poate fi mai bun: iubirea, făcând din tovarășia laolaltă a glasului un fel de trăsura de unire între oameni. Adunând pe credincioși laolaltă într-un singur glas, psalmul este alungarea demonilor, aducătorul ajutorului îngeresc, arma pentru teama de noapte, liniște pentru oboseala zilei, pavăză și mângâierea oamenilor credincioși, iar pentru femeile credincioase una din cele mai potrivite podoabe.

Psalmul este glasul Bisericii; el înveselește sărbătorile și face să se nască în inima credinciosului dorul după Dumnezeu. Chiar și din inimile de piatră psalmul stoarce lacrimi. Ce poate fi mai înțelept decât această povață a învățătorului care ne îndeamnă să învățăm cele ce ne sunt de folos? Nu se întipăresc, în felul acesta, în sufletele noastre și mai bine învățăturile?

din Cuvântul înainte la Psalmi al Sfântului Vasile cel Mare

Cuvântul psalmistului

De n-ar zidi Domnul casa, în zadar s-ar osteni cei ce o zidesc; de n-ar păzi Domnul cetatea, în zadar ar priveghea cel ce o păzește. În zadar vă sculați dis-de-dimineată, în zadar vă culcați târziu, voi care mâncați pâinea durerii, dacă nu v-ar da Domnul somn, iubitori ai Săi (Psalmul 126, 1-2).

Pune Doamne, strajă gurii mele și ușă de îngrădire, împrejurul buzelor mele. Să nu abați inima mea spre cuvinte de viclesug, ca să-mi dezvinovățesc păcatele mele; iar cu oamenii cei care fac fărădelege nu mă voi însoți cu aleșii lor (Psalmul 140, 3-4).

Doamne, cine va locui în locașul Tău și cine se va sălășlui în muntele cel sfânt al Tău? Cel ce umblă fără prihană și face dreptate, cel ce are adevărul în inima sa, cel ce n-a viclenit cu limba, nici n-a făcut rău împotriva vecinului său și ocară n-a rostit împotriva aproapelui său (Psalmul 14, 1-3).

Iubi-Te-voi Doamne, vârtutea mea. Domnul este întărirea mea și scăparea mea și izbăvitorul meu, Dumnezeul meu, ajutorul meu și voi nădăjdui spre Dânsul, apărătorul meu și puterea mântuirii mele și sprijinitorul meu (Psalmul 17, 1-3).

Domnul este ajutorul meu, nu mă voi teme de ce-mi va face mie omul. Domnul este ajutorul meu și eu voi privi cu bucurie pe vrăjmașii mei. Mai bine este a Te încrede în Domnul, decât a Te încrede în om. Mai bine este a nădăjdui în Domnul, decât a nădăjdui în căpetenii (Psalmul 117, 6-9).